«Jugar a Primera et canvia la vida»

Pere Pons.

El migcampista de Sant Martí Vell triomfa a Primera amb el Girona, club amb el qual ja ha disputat més de 150 partits oficials

Dilluns tornava a l'onze després de perdre's tres partits per lesió. Ja ha trobat explicació a la remuntada de l'Alabès?

Va ser una llàstima. Vam fer un gran partit, vam estar molt més ben posats al camp que l'Alabès, vam fer un bon joc de posició... vam estar dos dies repassant els vídeos i tinc clar que en la majoria d'aspectes vam estar millor que el rival. Però els últims 20 minuts ens vam relaxar. Després dels dos gols vam baixar un punt la intensitat i vam cometre errors que no poden passar, i menys en aquest nivell. Un partit que tenies lligat no el pots deixar escapar d'aquesta manera.

Tot plegat va fer més mal perquè ja es venia de badar al camp del Betis, també en l'última jugada?

Exacte, i no en vam aprendre. I això que ens ho vam marcar com un toc d'atenció! El de Sevilla va ser un cop dur però el de l'Alabès, encara més, perquè et remunten un 2-0 i, a més a més, a casa. I en 20 minuts. Al final, l'empat era el mal menor, perquè manteníem la distància amb un rival directe. De fet el míster ens havia inculcat que el més important era no perdre perquè a banda de no sumar, podíem reviure'ls. Va ser un partit on hi ha moltes coses per millorar.

Entre la plaga de lesions i els punts llançats en les dues darreres jornades, pot entrar ara tremolar de cames?

Nosaltres no tenim cap tremolor de cames, ni molt menys. Hem fet bons partits aquesta temporada, sobretot a l'estadi. Sí que és veritat que ara hem rebut dues patacades fortes, però tenim un bon coixí, encara, gràcies al fet que hem rascat punts contra equips amb què no comptàvem. La gent que va veure el partit amb l'Alabès va veure un bon Girona, en línies generals.

Les baixes dels centrals es veurien d'una altra manera amb 20 punts a la classificació?

Està clar. Si a sobre de la derrota amb l'Alabès, hi ha gent que es lesiona, encara tot és més complicat. I a sobre, jugadors importants de l'equip, en una posició com la de central. Ens hem de sobreposar a aquests obstacles, encara que hi hagi lesions com la d'en Muniesa [http://www.diaridegirona.cat/tags/marc-muniesa.html] que sembla que pintin per unes quantes setmanes. A la gent li diria que estigui tranquil·la, estem amb confiança, i segur que al lloc dels lesionats sortirà un altre company que s'hi deixarà la pell igualment. Podem treure tres punts de qualsevol camp.

Quan es va lesionar, notava que tothom estava pendent de vostè, de quan retornaria?

La veritat és que en els darrers anys estic jugant molts minuts i quan no ho fas se't fa estrany. Al final va jugar en Timor i es van empatar dos partits, i contra el Betis gairebé va ser una victòria. Perdre un jugador tampoc és un cop dur per a l'equip. És normal de tant en tant que et perdis un parell o tres de setmanes quan vas acumulant jornades. Jo estic ben tranquil perquè sé que si jo no hi soc entrarà un altre company al meu lloc, que ho farà bé. Entenc que la gent vegi uns més titulars i d'altres més suplents... jo el que els diria és que cal estrar tranquils amb aquesta plantilla.

Es puja a Primera, arriben jugadors de 12 milions d'euros, la competència puja... però els titulars continuen sent Pere Pons [http://www.diaridegirona.cat/tags/pere-pons.html] i Àlex Granell.

Està clar que estem molt contents per això. Al final nosaltres venim de baix, de futbol de Segona B, i hem aconseguit arribar a Primera amb el nostre club. Han vingut jugadors que han costat molts diners, és cert, però també s'ha de dir que són molt joves i tampoc han jugat mai a Primera, o sigui, s'han d'adaptar a la categoria igual com nosaltres. A més, l'Àlex i jo portem la inèrcia de dur molts partits jugant junts, d'haver protagonitzat temporades molt bones, de tenir el sistema molt ben interioritzat... suposo que al final tot això també ajuda al fet que el míster segueixi mantenint la confiança amb nosaltres.

Es va lesionar quan es trobava en el millor moment?

Sí, és probable.

Entre els jugadors que han arribat aquesta temporada, amb qui té més afinitat?

Amb tots, però potser amb Muniesa, pel fet de ser d'aquí. Però repeteixo, amb tothom m'hi porto molt bé. Els veterans com en Gorka o l'Stuani [http://www.diaridegirona.cat/tags/christian-stuani.html], o en Timor, són grandíssimes persones i excel·lents jugadors. I els joves s'impliquen des del primer entrenament i tenen molta qualitat.

L'idioma ho complica en un vestidor on hi ha tantes nacionalitats?

Ho pot complicar una mica, però al final el brasiler, en Douglas, o el francès, en Farid (Boulaya), ja es van adaptant al castellà, i amb Kayode i Olunga [http://www.diaridegirona.cat/tags/michael-olunga.html] potser costa una mica més perquè jo no sé gaire anglès. Però al final també t'hi entens, amb el futbol.

Canvia la vida jugar a Primera Divisió?

Sí. Et canvia la vida. Tot el que fas té més ressó i, econòmicament, està clar que no té res a veure amb les altres categories. I més enllà d'això, a Primera també tens més qualitat de vida. Hi ha les aturades de seleccions, la Lliga té menys partits, no hi ha tanta intensitat, cosa que et permet no acabar tan masegat els partits... Vol que continuï? Visites estadis molt bons, excel·lents, sempre amb la grada plena, et sents més protegit. Està claríssim, et canvia la vida.

El dia a dia també és diferent, ara?

El dia a dia segurament no. Al final jo tinc la sort que tinc aquí la meva família i els amics, i puc fer la meva. M'està anant bé així, millor no canviar-ho.

El juny que ve farà 10 anys de l'ascens a Segona contra el Ceuta. Recorda aquell partit?

Sí, i tant. Jo era al camp, allà el gol nord, amb 13 o 14 anys. Anava sempre a futbol amb el meu pare. M'agradava molt perquè em posava amb la penya dels Supporters i fèiem una mica de xou. M'ho passava bé. Aquell dia vaig anar al partit amb un amic, i vaig veure el gol de Migue a la nostra porteria. Va ser molt bonic. Jo vaig celebrar aquell ascens sobre la gespa, quan després els aficionats vam saltar al camp.

Quin partit ha gaudit més i en quin ha patit, a Primera?

El que he gaudit més va ser la segona part contra el Madrid. I amb l'Atlètic també vaig gaudir molt a la gespa. El que he patit més? Per intensitat, el del Leganés, però a Bilbao també, no vam estar bé, i a casa contra el Vila-real, almenys en la primera mitja hora, tampoc.

Quin rival l'ha sorprès més?

Isco. Va marcar molta diferència a Montilivi amb el Madrid. Messi [/esports/futbol/primera-divisio/barcelona/lionel-messi.html] és, per a mi, el millor del món, però amb el marcatge d'en Pablo (Maffeo) el vam tenir ben controlat. El dia del Madrid vam estar per sobre d'ells a la segona part, però amb Isco vaig flipar. Ell va intentar estirar del carro, anava a buscar la pilota, volia encarar... sempre mirava de fer mal.

Li agrada veure's a la televisió, a la premsa?

La veritat és que llegeixo ara menys diaris que abans, però esclar que t'agrada que parlin de tu. I més aquest any, que estem anant bastant bé i hem fet bons resultats.

Es guarda retalls?

Això la meva mare! Ella sí que ho guarda tot! (riu).

A l'estiu va renovar fins el 2020. Si no s'hagués pujat a Primera, el seu adeu de Montilivi era inevitable?

No ho sabrem mai. És veritat que en ser jove i tenir tants minuts, des de fa dos o tres estius sempre han anat sonant coses, però mai havia sortit res en ferm. No li sabria dir si hagués marxat si el Girona no hagués pujat a Primera. El que és cert és que a l'estiu hi va haver una oferta molt forta sobre la taula. Real. Jo vaig veure els números. Era de veritat. Va ser un punt de reflexió amb la família, la xicota, els amics. Canviaven moltes coses, el Girona també estava fitxant jugadors i una part meva de sentiment deia que jo volia jugar aquí, que m'havia

costat molt arribar a Primera amb l'equip i ho volia intentar, encara que em costés el doble que als altres. De seguida el club es va posar de part meva i ho va facilitar tot.

Ara ja és un jugador de Primera. Quin és el següent repte? Sortir a l'estranger el seduiria?

Marxar a fora és una opció que tinc al cap. De moment, tranquil·litat perquè tinc contracte amb el Girona fins el 2020. Però m'agradaria provar sort fora d'Espanya, no li dic pas que no. Estic molt bé aquí, estic jugant a Primera amb el club que conec, on m'he format, al costat de la família i els amics. No puc estar millor. Però sempre et proposes reptes i a nivell professional, no sé quan serà el moment, m'agradaria viure alguna altra experiència.

Si el Girona se salva aquesta temporada del debut, veu Primera divisió per estona a la ciutat?

I tant! El club, la ciutat i els propis jugadors ens en beneficiarem.

Què n'espera del partit contra l'Espanyol?

L'espero amb moltes ganes. Serà un partit molt maco. L'Espanyol no està en el seu millor moment. Ells juguen amb un sistema 4-4-2, ben posats en defensa, mirant de sortir amb contres amb els jugadors que tenen a dalt, que són molt ràpids. Si hi posem intensitat, podem guanyar a qualsevol.

Per celebrar el Nadal amb tranquil·litat, cal que el Girona arribi, almenys, als 20 punts, en els tres partits que resten?

Sí, arribar a 20 punts seria una bona xifra. I crec que hi arribarem. Espanyol, Getafe i Eibar seran tres rivals complicats, sobretot les sortides, però són els rivals de la nostra lliga. I com deia abans, seria important no perdre.

El va sorprendre veure més de 7.000 espectadors a l'estadi per veure l'Alabès una freda nit de dilluns?

Vaig quedar acollonit, no ho hauria dit mai. És el primer que vam parlar amb els meus pares, i al vestidor amb l'Àlex i l'Eloi. Amb la fred que feia! S'ha de felicitar l'afició. Aquesta temporada és increïble, amb magnífiques entrades a Montilivi. Quan la gent crida i anima ens ajuda. Des de la gespa es nota molt el seu suport.

És de mirar molt futbol a la televisió? Segueix d'altres lligues?

Sí, m'agrada. Segueixo Primera, Segona A, sobretot els equips on hi ha gent que conec, com l'Osasuna [/esports/futbol/primera-divisio/osasuna/], amb en Sebas Coris, o l'Almeria, amb en René i l'Alcaraz, o el Valladolid. Després, depèn. Si tinc una tarda morta i fan algun partit bo de la Premier també me'l miro, m'agrada el futbol anglès.

Encara va a veure el Flaçà?

Sí, i tant! Encara hi juga el meu germà. L'altre dia van guanyar. Ara que ens ha coincidit alguna setmana jugant divendres o dilluns m'ha anat bé per anar a veure els amics que tinc al Palamós, al Banyoles, al meu germà i a molts dels meus amics al Flaçà... També segueixo el Bordils d'handbol. Hi tinc molta gent coneguda i m'agrada veure'ls quan puc.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/12/10/jugar-primera-et-canvia-vida/884236.html?utm_source=rss